

[LEŚNICZY *sb m*

e prawdopodobnie jasne (tak w leśny).

sg N leśniczy. ◇ G leśnicz(e)go. ◇ D leśnicz(e)mu. ◇ I leśniczym. ◇ pl D leśnicz(e)m.

Sł stp brak, Cn s.v. leśny subst., Linde XVIII w.

1. *Człowiek pełniący nadzór nad lasem, gajowy:* Familia. – Urzędnik leśny [*kopia XVI w.:* urzędnik, leśniczy], pasterz, dworniczka, chłopiec, dziwek 2. *LustrKrac* I 77; Poddani p. Jerzego Sokolowskiego, wedle sprawy leśniczego i sołtysów ze wsi przyległych, [...] płacą na rok owsa ćw. 40, kurow 40. *LustrMalb* 1565/157, 77; Czeladź mieszkająca w dworze puckim, której tem sposobem na rok każdy płacą: [...] Leśniczy, któremu dają mc. 12 Kucharka mc 6 *LustrPom* 122, 28, 79; Leśnik et leśniczy/ Saltuarius. *Volck* Kkkv.

2. *Zarządca lub dzierżawca lasów królewskich (tzw. królewszczyzn):* A nadto kwitowego z wytecznym panu leśniczemu mają płacić wedle dawnego zwyczaju. *LustrPodl* 141, 137, 138, 140 [3 r.], 141 [2 r.], 142 [3 r.].

W połączeniu z przymiotnikiem od nazwy miejscowej: To sioło pan leśniczy bielski dzierży do żywota za listy KJM in anno praesenti 1576 otrzymanemi *LustrPodl* 130, 89, 90, 99, 105, 126, 134, 136 [2 r.].

Synonim: 1. gajownik.

Cf LEŚNIK, LEŚNY